

MODLITWA

w pierwszą sobotę miesiąca

85

październik 2023

www.zr.diecezja.pl

MYŚLI DO HOMILII

1. Dzisiejsza pierwsza sobota ma wyjątkowy charakter. Przypada bowiem we wspomnienie Matki Bożej Różańcowej, w ostatnim miesiącu objawień fatimskich. Kierujemy naszą uwagę na imię, które Ona objawiła w Fatimie. Powiedziała: „Jestem Matką Bożą Różańcową”. Nazwała siebie tym imieniem po wielu spotkaniach z dziećmi, dopiero na końcu objawień, choć dzieci już przy pierwszym spotkaniu, 13 maja 1917 roku pytały Ją, kim jest. Musiały jednak czekać na uzyskanie odpowiedzi, a inaczej mówiąc przygotowywać się na przyjęcie imienia, które kryje w sobie tajemnicę osoby. Jeśli tą osobą jest Matka Syna Bożego, to tajemnica Jej imienia kryje w sobie szczególne bogactwo.

2. Do tytułu „Matka Boża” Maryja dodaje jeszcze jedno słowo „Różańcowa”. Również ono wyraża coś ważnego, zawiera treść, która mówi o Maryi jako osobie, o Jej życiu i Jej misji. Słowo „różaniec” nabiera tu znaczenia głębszego niż tylko wskazanie na konkretną formę modlitwy. Św. Jan Paweł II w liście o różańcu pisze: „Maryja żyje z oczyma zwróconymi na Chrystusa i skarbi sobie każde Jego słowo: «Zachowywała wszystkie te sprawy i rozważała je w swoim sercu» (Łk 2,19, por. 2,51). Wspomnienia o Jezusie, wyryte w Jej duszy, towarzyszyły Jej w każdej okoliczności, sprawiając, że powracała myślą do różnych chwil swego życia obok Syna. To te wspomnienia stanowiły niejako «różaniec», który Ona sama nieustannie odmawiała w dniach swego ziemskiego życia” (RVM 11). W takim rozumieniu „Różaniec” to przede wszystkim tajemnica Maryi, to Jej życie z Jezusem, a więc coś znacznie więcej niż praktyka modlitwenna. Maryjny „różaniec” to określony sposób życia, ogarniający całą egzystencję człowieka. Dziś chcemy uczcić Maryję jako Matkę Bożą Różańcową.

3. Pan Jezus w dzisiejszej Ewangelii mówi, że Ojciec zakrył swoje tajemnice przez mądrymi i roztroprnymi, a objawił je prostaczkom. Widzimy to również na przykładzie różańca. Odmawiają go ludzie prostego serca, kochający Boga i Maryję, pokornie rozważający tajemnice zbawienia.

MEDYTACJA O TAJEMNICACH RÓŻAŃCA

W: (Modlitwa Anioła z Fatimy): O Boże mój, wierzę w Ciebie, uwielbiam Ciebie, ufam Tobie i miłuję Ciebie. Proszę Cię o przebaczenie dla tych, którzy w Ciebie nie wierzą, Ciebie nie uwielbiają, nie ufają Tobie i Ciebie nie miłują.

Trójco Przenajświętsza, Ojcze, Synu i Duchu Święty. W najgłębszej pokorze cześć Ci oddaję i ofiaruję Tobie Przenajdroższe Ciało i Krew, Duszę i Bóstwo Jezusa Chrystusa, obecnego na ołtarzach całego świata jako wynagrodzenie za zniewagi, świętokradztwa i obojętność, którymi jest On obrażany. Przez nieskończone zasługi Jego Najświętszego Serca i przez przyczynę Niepokalanego Serca Maryi, proszę Cię o łaskę nawrócenia biednych grzeszników.

P: Panie Jezu, uwielbiamy Cię obecnego w Najświętszej Hostii i dziękujemy Ci za dar objawień fatimskich, które 13 października 2017 roku miały swój finał. Maryja, zawsze Dziewica, nazwała siebie Matką Bożą Różańcową i na potwierdzenie objawień ludzie zgromadzeni w Cova da Iria zobaczyli cud słońca. Realizując fatimskie przesłanie powracamy do rozważań o dziewictwie Najświętszej Maryi Panny, które wybrała z miłości do Boga i pragnienia całkowitego oddania Mu swego życia. Dziewictwo Maryi rozpoczyna we wspólnocie chrześcijańskiej rozwój życia dziewiczego, wybieranego przez tych, którzy zostali do tego powołani przez Pana. To szczególna droga życia, osiągająca swe najdoskonalsze urzeczywistnienie w Chrystusie. Stanowi ona dla Kościoła wszystkich czasów, nieporównywalne duchowe bogactwo, a w Maryi znajduje natchnienie i wzór – uczy św. Jan Paweł II (AG 13.9.1995). Pragniemy, Panie Jezu, nadal rozważać tę prawdę, by w niej jeszcze piękniej wielbić Cię i wysławiać. W refleksji tej pomogą nam teksty św. Jana Pawła II z audiencji generalnej. Po każdym odczytanym fragmencie będziemy pozdrawiać Maryję słowami: „O, Maryjo, witam Cię!”.

Śpiew: O Maryjo witam Cię!

L1: Z Dziejów Apostolskich: „[Apostołowie] wrócili do Jerozolimy [...] weszli do sali na górze i przebywali w niej. [...] Trwali jednomyślnie na modlitwie razem z niewiastami, Maryją, Matką Jezusa, i braćmi Jego” (1,12-14). „Kiedy nadszedł wreszcie dzień Pięćdziesiątnicy [...] dał się słyszeć z nieba szum, jakby uderzenie gwałtownego wiatru, i nappełnił cały dom, w którym przebywali. Ukazały się im też języki jakby z ognia, które się rozdzieliły, i na każdym z nich spoczął jeden. I wszyscy zostali nappełnieni Duchem Świętym” (2, 1-4).

Śpiew: O Maryjo witam Cię!

L2: Maryja z własnej woli wyraża swój zamiar zachowania dziewictwa. W tym postanowieniu wyraża się jej wybór miłości, który prowadzi Ją do całkowitego poświęcenia się Bogu przez dziewicze życie. Podkreślając spontaniczność postanowienia Maryi, nie możemy zapominać, że źródłem każdego powołania jest inicjatywa Boga. Wybierając życie w dziewictwie [Maryja] odpowiadała na wewnętrzne powołanie, to znaczy na natchnienie Ducha Świętego, który ukazywał Jej znaczenie i wartość dziewiczego daru z samej siebie.

Śpiew: O Maryjo witam Cię!

L1: Taka decyzja jest nie tyle rezygnacją z wartości czysto ludzkich, ale raczej wyborem wartości wyższych. [...] Kto przyjmuje z otwartym sercem świadectwo Ewangelii, spostrzega, iż wybór dziewictwa przez Maryję [...] nie oznaczał odrzucenia żadnej z wartości stanu małżeńskiego, ale był odważną decyzją, podjętą z myślą o całkowitym poświęceniu się miłości Bożej.

Śpiew: O Maryjo witam Cię!

L2: Wybór życia w dziewictwie jest ostatecznie uzasadniony pragnieniem pełnego oddania się Chrystusowi. Szczególnie wyraźnie widzimy to w życiu Maryi. [...] Pozostaje dziewicą, aby całym swym jestestwem przyjąć Mesjasza i Zbawiciela. Odkrywamy zatem, że dziewictwo Maryi ma wymiar chrystocentryczny, mający istotne znaczenie także dla dziewictwa przeżywanego w Kościele, które znajduje najdoskonalszy wzór w Matce Chrystusa.

Śpiew: O Maryjo witam Cię!

L1: Maryjo, dziękujemy Ci za rzesze młodych, którzy w historii Kościoła, pod wpływem kontemplacji wzniosłego piękna Twojego dziewiczego Serca, zapragnęli odpowiedzieć wielkodusznie na Boże powołanie, przyjmując ideał dziewictwa. Dziewictwo i celibat są przez stulecia nieustannym źródłem szczególnej duchowej płodności: źródłem macierzyństwa i ojcostwa w Duchu Świętym. Dziękujemy Ci także za to, że nazywasz siebie Matką Bożą Różańcową. Odmawiając różaniec rozważamy z Tobą tajemnice zbawienia, dokonanego przez Twego Syna. Przyjmij nasze dziękczynienie, wyrażone w cichej modlitwie.

Chwila ciszy.

Śpiew: Cześć Maryi, cześć i chwala.

CZĄSTKA RÓŻAŃCA

Matka Najświętsza prosiła, aby w pierwszą sobotę miesiąca odmówić jedną część różańca. Wynagradzajmy Jej w tej modlitwie za zniewagi, jakich Ona doznaje od ludzi.

P: Maryja, Matka Boga – Człowieka jest równocześnie „zawsze Dziewicą”, pokorną „służebnicą Pańską” (Łk 1,38). W tej modlitwie wyna-

gradzajmy Jej za bluźnierstwa i zniewagi zaprzeczające Jej wielkiemu obdarowaniu i – również – dziewiczemu życiu tych, którzy idą Jej śladami.

Witaj Królowo. Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (3x). Chwała Ojcu.

Tajemnica pierwsza: Zmartwychwstanie Pana Jezusa

P: Raduj się i wesel Maryjo, zawsze Dziewico, bo Twój Syn zmartwychwstał, jak zapowiedział. Wyprasza nam niezachwianą wiarę, że zmartwychwstanie Jezusa jest zapowiedzią naszego zmartwychwstania na końcu czasów.

L: Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica druga: Wniebowstąpienie Pana Jezusa

P: Raduj się i wesel Maryjo, zawsze Dziewico, bo Twój Syn powrócił do Ojca. Prowadź nas, byśmy potrafili, tęskniąc za domem Ojca, być dla każdego człowieka, postawionego na naszej drodze życia, niebem na ziemi.

L: Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica trzecia: Zesłanie Ducha Świętego

P: Raduj się i wesel Maryjo, zawsze Dziewico, bo Duch Święty, który zstąpił na Ciebie (por. Łk 1,35) zstępuje na Twoje dzieci. Módl się za nami, abyśmy słuchali natchnień mieszkającego w nas Ducha i nigdy Go nie zasmucali.

L: Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica czwarta: Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny

P: Raduj się i wesel Maryjo, zawsze Dziewico, powołana i obdarzona chwałą nieba (por. Rz 8,29-30). Wstawiaj się za nami u Syna, abyśmy potrafili, jak Ty, wypełnić do końca wolę Bożą w naszym życiu.

L: Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica piąta: Ukoronowanie Najświętszej Maryi Panny

P: Raduj się i wesel Maryjo, zawsze Dziewico, uwielbiona w niebie, promieniująca pięknem, chwałą i miłością Syna. Wyprasza niebo wszystkim, którzy naśladując Ciebie, swoje życie oddali Bogu i pełnią Jego wolę.

L: Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

P: Wierzę w Boga.

Modlitwa za Ojczyznę.